

PRZYTKAĆ (1) *vb pf*

a jasne.

inf przytkać. ◇ [praet 3 sg f przytkąła.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

1. *Tkając, przyłączyć, dodać, doczepić: Attexo, Pritkác [!]/ prziśádzić/ przištołowác. Mącz 453c.*

2. [Tkając, wpleść jako nić [do czego]: A (ták) oná [Delila]/ gdy [Samson] ípał/ íiedm kędzierzy głowy iego wzięłá/ y do płotná przytkálá *BudBib Iudic 16/14.*]

Formacje współrdzenne cf TKAC.

AĆ